

Pacific Lutheran University

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.

Dedicated October 14th 1894.

No. 52.

Parkland, Wash. 30. Decbr. 1895.

5te Aarg.

Elsker du Jesus.

Jesus spurgte engang Petrus: "Elsker du mig?" Petrus svarede: "Ja, Herre! du ved, at jeg elsker dig." Men Jesus gav ham tre Gange dette samme Spørgsmål: "Elsker du mig?" Da blev Petrus bedrøvet; thi det saa ud, som om Jesus ikke troede, at han elskede ham, og Petrus sagde: "Herre! du ved alle Ting; du ved, at jeg elsker dig." Men trod du, hjere-Læser, at det er bare til Petrus, Jesus retter dette Spørgsmål: "Elsker du mig?" Er du i nogen Uvil om det, som han spørger ogsaa dig: Elsker du mig? Da Herren ogsaa gjennem disse Ord giver dig dette Spørgsmål, hvad svarer du ham da? Svarer du som Petrus: Ja, Herre, jeg elsker dig? Kan du, naar du stilles Ansigt til Ansigt med Herren sige: Herre! du ved alle Ting; du ved, at jeg elsker dig? Eller kanste du undviger Spørgsmålet for at slippe at svare? Hvad vilde du have syntes om Petrus, hvis han havde undveget Jesu Spørgsmål og ikke svaret? Eller maaest du mener, at det et mere undskyldeligt, om du lægger Jesu Spørgsmål tilside ubesvaret, end det vilde have været, om Petrus havde gjort det? Eller maaest du tænker: Jesus venter af mig ikke saa meget, som han ventede af Petrus. Ja det kan saa være; men mener du da, at han ikke venter saa meget af dig, at du elsker ham? Eller har Jesus ikke gjort saa meget for dig, at han har fortjent det, at du elsker ham? Eller maaest du synes godt om det, at Jesus elsker dig; men at du skal elsker ham, det er formegent? Dersom du kender Jesus, som han er, da behøvedes der intet Bud, ingen Befaling om, at du skal elsker ham, og det vilde da være unødvendigt, at det blev sagt dig, at Jesus venter det, at du elsker ham; thi intet lunde da forhindre det, at du elskede ham. Naar Herren tager dig i Enrum og spørger dig: "Elsker du mig?" Kan du da svare som Petrus: "Herre! du ved alle Ting; du ved, at jeg elsker dig?"

Men dersom du elsker Jesus, da er det, fordi du har visse Grunde derfor; thi dersom du ingen virkelig Grund har, hvorfor du elsker ham, da elsker du ham heller ikke, hvor meget du end taler om, at du gjør det. Du har vel let nok for at tænke: Skal Jesus elsker mig, da maa jeg elsker ham, og jeg maa gjøre baade dette og hint for ham, førend jeg kan haabe, at han vil elsker mig. Men, hjere-Læser, tager du det paa den Maade, da kommer du aldrig til at elsker ham. Dersom du elsker Jesus, da

er det, fordi du ser, at han har elsket dig først. Han elskede dig, førend du elskede ham, og han har gjort meget for dig, førend du gjorde noget for ham. Dersom du har nogen Hjertets Erfjendelse af hans Hjærthighed til dig, af hans Gjerning for dig og af hans Lidelse og Død for dig, da kan du ikke andet end at elsker ham. Som Solens Straaler opvarmer den kolde Jord, saaledes opvarmer Jesu Hjærthighed dit kolde Hjerte.

Jo større Erfjendelse du har af dig selv og af din egen Uverdighed, og jo mere du ser dine mange Synder, desto større og ubegriveligere blir Guds Hjærthighed for dig. Engang kom der en Synderinde til Jesus, og det heder om hende, at hun stod bag ved Jesu Fod, der, og at hun græd og begyndte at vrede hans Fodder med Taarer og tørrede dem af med sit Hovedhaar, og at hun kyssede hans Fodder og salvede dem med Salve. Og Jesus siger om hende: "For den Sags Skyld, at hendes mange Synder er forladte, er det, at hun elsker meget; men den, hvem lidet forlades, elsker lidet."

Vil du opslammes til at elsker Jesus, da betrægt hans Liv og Lidelse, hvorledes han var fattig og foragtet og forsultg og led de strelteligste Lidelser paa Legeme og Sjæl, alt for din Skyld. Nu vil han saa inderlig gjerne forlade dig alle dine Synder, og han falder dig til sig, saa uverdig, du er. En saadan Betragtning vil frembringe Hjærthighed i det Hjerte, som det gode Tro frembringer god Frugt.

Hvilket Gavn vilde du dog ikke høste for Bid og Evighed, om du ofte i dit daglige Liv betragtede Jesu Spørgsmål "Elsker du mig?" og at du søgte paa at besvare det som Petrus: Herre! du ved alle Ting; du ved; at jeg elsker dig.

A.

Inlegaven.

En Juleaften sad to gamle og gudfrygtige ægtefolk i deres simple Hytte. De kunne ikke gjøre sig tilgode paa Højtiden med Mad og Drikke, som saa mange andre; thi de var yderst fattige og havde saagodtsom intet at spise eller brænde.

Da sagde Manden til sin Kone: "Røg mig Salmebogen, at vi kunne synge og holde Julefest med hinanden; thi det lille Born Jesus vil i denne Nat siddes paan i vores Hjertet."

Konen tog Bogen, og de satte sig tot op til hinanden og begyndte at synde den gamle delsige Julesalme: "I denne jæde Juletid tør man sig ret forusl

os." Men Konen bræt i Taarer og sagde: "Jeg synger vel om, at vi skal være glade; men ak, jeg maa dog der ved bitterlig græde, thi jeg tænker paa vor stakkels sorteble Son; at vi gamle og fattige Følle sidder her uden tilstrækkelig Varme og uden den sædvanlige Julenadver, det bedrøver mig ikke videre; men at vi har et Barn, som vander forladt omkring i Verden, uden noget Frelser, flitt fra Gud og hans Maade, at, det smærter mig dybt i Hjertet. Du ved vel, at det iasten er netop tre Alar siden han gik fra os, og løbet og forblindet af Mørkets Magter, stredet sig ind i den vilde Verdensvrimmel."

"Vær ved godt Mod, Gamle!" sagde Manden. "Herren har jo sine Engle paa alle Steder. Han samler det Adskilte med megen Barmhjertighed og raader Bod paa Jammer og Slade. Han kaldes jo en Frelser."

"Men vil han ogsaa," vedblev hun, "samle vort arme Barns sonderrevne Hjerte igjen og helbrede det med sin Maadens Olie, med sit livssalige Evangelium, som vi saa ofte med vores grændende Taarer har betet?"

"Du har betet til Herren," svarede Manden, "hvorfor twivler du da? Han kaldes jo en Læge. Hedder det ikke: "Os er idag en Frelser født?" Dette Ord "os, os," mener du, at det staar der forstås uden al Betydning? Lad os sætte Lid til dette ene Ord, og med trostigt Mod syne videre."

Men da de havde funget et Bar Vers, blev Konen etter betagen af Sorg og sagde: "Ak, det er vort eneste Barn; vi har lidt meget for hans Skyld."

"Hvad siger du?" afbrød Manden hende. "Bed du ikke, at den Herre Jesus har lidt større Smerte for ham, end baade du og jeg? Han vil lede efter det table Faar, indtil han finder det. Han kaldes jo en Hyrde. Tro det kun, ak, tro det kun, saa vil det ske. Stille! jeg synes der kommer nogen. Se dog ud ad vinduet!"

"Hvem slulde vel komme iasten?" svarede Konen; "der er jo ingen, som besører Vandeveien paa denne Tid; enhver sidder i sit Hus, omringet af sine Kjære. O, var vi dog i vor Faders Hus heroventil, og havde blot den nedstillede Blads i hans Hige! Jeg kan ikke sige dig, hvor jeg længes efter at se Frelserens misde Nosyn. Men rigtignok ønskede jeg at først at se mit Barn, at se ham som et Guds Barn."

"Lad dit Ønsle blive Bon og Tro og nedlæg det for Jesu Fodder," sagde Manden. "han vil opnæve den Adskillelse, som Synden har gjort imellem

vore Hjertet og vort Barns Hjerte. Han kaldes jo en Fredsbygste. Kom, lad os Incole ned for Herren, lad os falde ned for Jesu Krybbe og bede, at vi snart maa se hans venlige Nosyn. Med Hensyn til vort Barn, gjør han efter sin Barmhjertighed, hvad der er velbehageligt for ham."

Dorpaa knælede de ned ved hinandens Side og bad i deres Hjerte's Enfoldig hed og forsøgte at istemmne Julesangen; men de var ikke i stand dertil, saa beveget var deres Sind. Paas engang hørte de Fodtrin udenfor, og en mandlig Stemme sang derude i den klare Vinternat: "I denne jøde Zuletid, vil jeg mig ret fornøje os," og førend de Gamle endnu ret kunde samle sine Tanker, knælede Spinnen ved Siden af dem, knælede deres vaade Kinder og græd af Glæde i deres Fabn; thi den Herre Jesus Kristus var bleven født paan i hans Hjerte og havde atter forenet, hvad Synden havde adskilt.

Da den berømte Johan Arnt laa for Døden, stode mange af hans trofaste Venner og Tilhørere omkring hans Leie, talte sagte med hinanden, thi de mente, at den Døende hørte ikke mere og berømmede hans kristelige Fromhed, den Belsignelse, han havde bragt Landet, og hvorledes han for saa mange havde været en Beviser til det evige Liv, og hvorledes et stort Kirkelys udsluttes i ham. Da rejste den Døende sig og sagde med hsi Stemme, saat alle Omkringstaende forundrede sig over: "Kjære Venner og Brødre, hvorledes kunne I dog handle saa daarsligt at berømme en døende Mand, som intet andet er end en stor Synder? Berømmer dog den Herre Jesus Kristus, som af lutter Barmhjertighed og Maade har antaget den store Synder Johan Arnt. Jeg synes ikke om, at I berømme mig arme Synder, det er at foragte Kristus." Derpaa holdede han med Besvær sine Hænder og raahte, da alle vare forsummede: "Herre Jesus Kristus, tag mig arme Synder til Maade!"

— En ung Munk kom engang til en af vores Kirkesædere og flagede over, at han ikke var i stand til at blive befriet fra de onde Tanker. Da sagde Oldingen: "Min Son, du kan ikke hindre Inglenes i at flyve hen over dit Hoved; men du kan aldeles hindre dem i at bygge Nede i din Nalle eller i din Kappe. Kan du ikke ganske holde de onde Tanker ude, saa hold dem i Dømme, at de ikke blive til Gjerning. Lad de Tanker, som falde dig ind, igjen faide ud, komme de, saa lad dem atter flyve og hold dem ikke op."

Et Barns Julegave.

Hen imod Aften ved den Tid, da man rundt omkring begyndte at sende Julegjene paa Juletræerne, bankede det paa Øren til en Prests Studer-værelse.

"Kom ind!" raahte Presten, og indtraadte en liden Hyt, en Dreng, han kunde vel være 7 Åar gammel.)

"God Aften, Hr. Pastor!" sagde den lille, førelsbig sagde han ikke mere.

"Hvad ønsker du, min lille Dreng?"

Den lille tog nogle Øre op af sin Lomme, sagde dem paa Bordet og sagde langsomt og forlegen:

"Jeg vilde gjerne give noget til Hedsningebørnene."

Presten hændte Drengen og vidste, at hans Moder var en fætig Rose, der gjente sit Brod ved at vælte for fremmede Folk, og som efter Mandens Død hjæmmede en haard Kamp for at erne sig og sine Børn.

"Men, lille Ben, hvorfor har du saet de Penge, har din Moder måske givet dig dem?"

"Nei, min Moder har selv ingenting; jeg har selv sortjent de Penge," svorede Drengen.

"Hvordan det, mit Barn?" spurgle Presten venligt.

"Jeg har samlet gamle Børn og Klude, hvor jeg kunde, og solgt dem paa Papirfabrikken, der har jeg for en liden Kurvsuld saet 2 og uaderliden 5 Øre."

"Men havde du ikke meget mere Øst til at høbe dig nogle Honningslager eller andre Godter eller maaske lidt Lege i for disse Penge, nu da det er Jul?"

Den lille rykkede grædende paa Hovedet.

"Har din Moder eller maaske andree givet dig en Julegave?"

Den lille sviste igjen paa Hovedet.

"Du har ingen Julegave saet, og dog har du ikke varet beholde dine saa Skatter for dig selv, men vi sende dem langt bort til Hedningerne, som du slet ikke kjenner?"

Barnet blev stanende nogle øjeblikke og tænkte sig om, saa endnu en Gang hen til sine sammensparede Øre og sagde:

"Min Moder har sagt til mig, at vi paa Julefesten saar den deligste af alle Julegaver, som er mere værd end alle de andre, selv om vi ogsaa ere fattige og ikke kunne haa alt det, de rige funne saa, thi for os er Frelseren kommet ned fra Himmelten til Jordens Julenat. Men de smaa Hedningebørn saa slet ingen Ting, eg saa stvide for stenbørnene hjælpe til, at de stakkis Hedninger funne lære Jesubarnet at hænde."

Presten blev inderlig glad over Barnets Ord, lagpede den lille Hyt paa Ryden og lad ham om at vente et øjeblik, gik derpaa ind og fortalte sine egne Børn, hvad han hærde opteber. Han varede ikke længe, saa kom alle hans Børn, hver med en Julegave ud til den fremmede Dreng, der blev joa overrasket og glæd, at han ikke engang kunne sige Tak, men blot lyndte sig hjem til sin Mutter saa inderlig, fornyet.

Men Presten sagde:

"Mange farlige Gaver, og Missionsen er færet." — Røbt.

Vægge dig ikke for et knappe den Urigeti, slaa du ham med Røbt, da han ikke deraf. Du, du skal sia ham med Røbt og fri hans Sjæl fra Helvede,

Fra San Francisco, Cal.

Fra London, England, telegraferede idag, 17de Dec., at man iaaar fulderetning fra Konstantinopel, som syder paa, at Tyrkerne fremdeles myrde de Kristne i stor Maugde. Det sidste Brev fra Harpool berettede, at 53 Smalslæder i Nærheden af Harpool var brandte og hundrede af Indbyggere dæbte.

Bisrop Johannes blev sammen med sin Ejener sint ihjel. De 11ste af Presterne blev dræbte under Bisperne; daormed Muhammedanerne vilde ivrigt til at antage Islam. Enkelte gav ogsaa ejer for Roaterne og præsagede sig Kristendommen.

Der koste det noget at belænde Krig. Hvad vilde vi gjøre om vi blev udsat for Førtigelses?

Mellem en katolsk Pater (Prest) og en protestantisk Prest foret for Kilden en stærk Diskussion i Bladene. Streiken drejede sig om "A. P. A." (American Protective Association.)

Det er dog meget at berolige at Kampen mod den fælles romerske Kirke ikke foret om guddommelige Sandheder, og med Guds Ord Vaaben.

Bil vi udrette noget mod det Syndens Menneske og Jordævelsens Søn, Paven i Rom eller hans Sveade her i Landet, saa maa vi staar paa samme Platsform og strive med samme Vaaben som Luther brugte. Til alt andet kan Paven sige: Reformationen hænder jeg og Luther ved jeg ej, men hvem ere disse usle Esterabere?

Fra Ferndale, Cal.

Humboldt County ligger omkring 140 Mil nordensfor San Francisco.

Eureka og Ferndale er de to vigtigste Steder i Countyet. Her er en hel Del Skandinaver. Ferndale ligger i Elk River Dalen med udmarket godt og rigtigt Land. Mange driftelege Daner er her bosatte, som med Held driver en storartet Meieriforretning, der netop nu lønner sig godt, da man faar god Betaling for sit Smør. Mange holder 50 ja endog 100 Hjør. Hver Ho kan for halvt indbringe \$60 og stundom mere.

Danerne er ogsaa her meget gæstfrie og varmhjertede Folk.

Her i Ferndale er nogle saa Nordmænd. Deriblandt Dr. King, som har en udstrakt Præg s.

Her er et deilig Klimat. Et Ijere 20 Mil paa denne Aarsiddiind paa skædt og uden Handster vilde nok ikke gaa an i Minnesota og Dakota saa forsørget som her. Fra Morgenens regnede det idag ganske meget, men ud paa Dagen blev det klart og varmt Solstien, saa man besværedes min Hest temmelig meget. Saalige Times Decembertilberet i Dakotas stude nok bringe Haerne i Sko.

Her kan man nyde mild Vinterluft hele Buseksen. For en Dakotamand at tjære de 20 Mil mellem Ferndale og Eureka er en Nydelse. Han har Valget mellem at springe ud over det store Hav, traage Bændingerne, hvilte til dagsfølgende Dren eller at vendte Vinken mod Volker og Dale med uodelige Farme. Husene er for det meeste omgivne af vokre Blomsterhaver, hvor mange Slags Blomster og andre Blomster endnu staar i ud Flor. Hjæl og her knæler ogsaa en Palme med sin friske Krone Venet.

Den 6de Dec. 1895.

Fra Missionen ved Columbias Munding.

(Continued)

Endelig var vi ude af Fjorden og kom nu ind paa et bedre Sydste Bei.

Vi havde nu vel 1½ Mil at gaa og tog da af Countyneien og op over Lien, over en Gaard og saa et Sydste Bei gjennem Skogen et en Mil iast, saa saa vi John Andersens nye, store Hus ikke os imøde paa en Væltop, inden Frugitter.

Gadnu et Sydste mellem nedbugget Lommee og over en Aler og saa stod vi paa Tunet hos denne venlige Folk. Den Nodtagelse vi sit der var hjertelig. Man havde tankt at møde os i Marsz, men maatte altsaa til sin Bedrøvelse opgive det.

Adam Johnson var kommen den lange Bei fra sit Hjem, ligeoverfor Dal Point, for at saa sine to Børn bøbie, og da de maatte hjem igjen inden Aften for sit Kreaturstels Styld, blev det oplættet at foretage Daaben efter Midagen.

Pastor Nissen udskorte selv Daabspandlingen paa Morst, Børnenes sit Navnene: Else Amanda og Ruth Victoria.

Dereset holdt Formand Harsiad en ejercitelig Tale paa Engelst, henvendt dels til Børnenes Fader og dels til den lille nærlige Elje, som begge ikke forstaar Morst.

Om Aftenen sammesades man til Opbyggelse i Mr. Eichhorns Hus.

Past. Nissen talte over 1 Mos. 8, 20, 3, 17, med et sterkt Hæblik paa, hørledes enhver, som ørlig og tro arbeider i sin jordiske Gjerning, en Guds, den Almægliges Underarbeider, hvadven den er at rydde Skog, stelle i Huse eller styre Vand og Riger.

Der blev sunget etpar Salmer, hvorefter Andogten slæbdes med den apostoliske Troesbelydelse og "Fader vor" samt Herrrens Befsigelse.

Derefter sad man en Stund sammen i Samtale.

* * *

21de August.

Efter at man nu havde haft valstet Veir paa hele Rejsen, saa sit man idag Øregn.

Dele hændrede Presterne saa at komme omkring til de øvrige Norske i Danen.

Man sit holde sig hos disse tre Familier, som bor i en Kluge og gaa paa Umgang hos dem og nyde deres ejerlige Gjæstfrihed snart her og snart der.

Der var berammet Gudsjeneste i Stolehuset til om Aftenen.

Der var fremmodt endel, men ille mange. Det store Besæt holdt Følje sammen.

Form. Harsiad prædikede over Luk. 19, 41—48, hvorefter der blev optaget D. C. til Indremissionen \$465.

Efter Gudsjenesten talte Formanden for Pacific Lutheran University og gav Oplysninger om Stolen og om Indremissionen.

Mr. Oerlies Barn blev samme Dag 17/1 og sit i Daaben Knænet Ruth Giovina.

Efter at Formanden havde hilst paa forskellige, begaao man sig hjem til Joh. Andersen Hus for at hvile.

Tidlig næste Morgen begav Presterne sig etter paa Vandring, efter at have sagt Farvel til disse venlige gjæstfrie Folk.

Formand Harsiad tog Dampbaaden "Lucine" til Kalama, for derfra at tage Jernbanen til Tacoma og sit Hjem ved Barkland, hvor han nu ikke havde været siden omtrent to Maaneder.

Past. Nissen tog "Bailey Gozen" til sit Hjem i Cathlamet, for derfra atter at begynde paa sine stadige Reiser til de mange Sammenigheder og Bladse, hvor han og her nogle saa Sjæle findes, som længes efter Guds Nærde og Ejercitelig misde Evangelium.

Gud besigne Gjerningen.

Og hermed ender Sagien om Missionsturen ved Columbias Munding.

Fra Rockford, Wash.

Aftenen den 17de Dec. afholdt N. C. Ord Kvindesforening sin ørlige Fest og Auction. Det var ikke nogen stor Førsamlings tilstede, men Festen var alligevel en succes og til stor Opturning for den flittige og flinke Forening. Man begyndte med en Sang, som en Kværtet havde indset for Aaledningen. Derpaa holdt Pastor Christensen en Tale i Tilskningning til Apostelens Formaning: "Dg alt, hvad i gjør i Ørd eller Handling, det gjører alt i den hæres Jesu Navn, taffende Gud og Faderen ved ham." Taleren paaviste først, hvorledes vi gjør vor Gjerning i Jesu Navn, dernæst, hvad der skal bevæge os til at tale Gud og Faderen ved ham. Derefter sang Mr. O. W. Rud og Datter, Anna, en Due: "Jesus, du som elster mig." Såne sang Mr. Rud en Bariton solo: "Der er et Hjem." Den var sædvanlig valser. Mr. Rud er en flink Sanger og en oprigtig Elster af Musi. Han har i gamle Dage haet til den norske Sangforening i Eggin, Ill., men har maalt lavne den Gjæde, som der ligger i Fallessang, siden han som paa Bestens Bidder.

Da Programmet var ude begyndte man at se sig om efter en flink Auctioner. Sam fundt man i Grossværdens Jakob Hansen. Han tilstod sig ved sit poero paa en hæderlig Maade og til alle Tildredshed. Brinol sit han ikke Sagerne solgte for en 7 eller 8 Gange deres Bædi, men han solgte alt til en nogensinde rimelig pris, saa der indson i alt ca. \$20. Et valsert Sengesætte, som Kvindesforeningen hadde forsædigt, soltz ingen sig rig nok til at fås. Det var ogsaa en almindelig mening, at det ikke skulle sælges ved Godtrækning. Det endelige Resultat blev, at Førsamlingen havde det og forcerede det til Presten. Den hyggelige Fest slattedes med Andagt og Salmesang.

Rockord Kvindesforening sortjener Ros for sit ibærdige Arbeide og den Mission den udfører. Det vilde være umulig for nogen Prest at komme til op at holde Gudsjeneste og læse med Komstnanderne, derimod ikke denne Kvindesforening var saa sunk til at hjælpe ham med Midler. Den har ogsaa nylig istandsat og forlænget det Vestre, som hørtes til Førsamlingssted for Menigheden og Stolen. Dette Vestre er nu ligesaa valort, og godt som en liten Kirke.

Højt i Vesta Peat, en 7 Mil nord fra Rockord, er der en Søsterforening, som ogsaa gjør meget godt. Den har til opgave at faa næst Religionsskole holdt i Sællenejet. Næst har den engageret Pastor N. C. Jensen, som foruden holder Skole der.

M. A. C.

Juletræfet.

Den Juledags Aften havde vi en smuk Juletræfet i Universitets Festivitets Lokale. Ved Kvindes- og Pigesforeningernes salles Birken blev Bidrag samlede, dels Venge, dels hjælpjommehænder. Et vælderi Maaletræ blev ydelsig dekoreret og udstosseret med Lys, Stjerner og meget andet fløjt. Vorde på begge Sider af Træet, var vel dækket med Gader, Ebler, Rødder, Popcorn og Candy m. m.

Trods stærk Regnvejr den Aften var dog Salen, Kl. 7, vel fyldt af en festlig Skare af Øvrn, unge Folk og Kvinde.

Festen begyndte med Afsynghelsen a No. 75, 1-3 B. "Den signede Dag er os beted, Thi maa vi feidig kæde."

Berpaa holdt Post. Børjen en Tale, hvori han anstillede en Sammenligning mellem de Livets Træer, som omtales i 1 Mos. 2, og Aab. 22 og Jesus Kristus, dit høje Livets Træ, som giver os Sjælehøje til enhver Tid og Lægedom for alle vores Sygdomme.

En Kvartette sang meget vakkert en Sang: "Juletræet."

Prof. Grønsberg lalte derpaa paa Engelsk og tog Anledning af Sjælen og Øvrene paa Træet til at minde om Sjælen af Jakob og det Livsens Lys, som vil veilede os og lyse os hjem til sin Faders Hus i Himmelten.

Bertha Grønsberg læste dernæst med klar og tydelig Røst: Juleevangeliet.

8 Småpiger, Miss Jahrs Skoledisiple, sang meget smukt Salmen: "Her kommer dine arme Smaa."

Annie Reiersen gav paa Engelsk en historisk Fortælling om "Christmas in other Lands."

Ei Mandekor sang Salmen No. 77. Denne Ei Juledigt! af Olive Christensen.

Solo Sang af Paula Kraabel. English Recitation "Christmas Bell", Nora Trosgård.

Sang, "Jeg synger Julesvad" Børnene.

Uddeling af Gaver og Frugter. "Lodhæng" Kvartette. B.

Korssets Belsignelse.

Lad os alle tale Gud ogsaa derfor, at Trængselen har bragt os saa stort Binding, at vi har hørt saa stort Gavn af Prøvelsen. Hvor ingen Prøvelse er, der er heller ingen Strand; hvor ingen Kamp, der ingen Kamppris; hvor ingen Fægteplads, der ingen Hædersbevisninger, hvor ingen Træng'e, der ingen Undring; hvor ingen Vinter, der ingen Sommer. Og dette kan man se ikke alene hos Mennesker, men ogsaa hos Sæden. Thi ogsaa for den behovsvis megen Regn, megen Sammanstid af Etter, megen Frost, hvemogen Vgenes Sjæg skal komme frem. Men hvor der er Tid til Udsæd, der er ogsaa Tid til Regn, da der ogsaa ogsaa nu er en Vinter, ikke i Vesten, men i Sjælen, saa lad ogsaa os saa i denne Vinter, paa det vi kan høste i Sommeren, lad os saa Taarer, paa det vi kan høste Frunderob. Dette er ikke et Ord af mig, det er et prophetisk Udsagn: "De som har med Graad, skal høste med Frunderob". Den uedfaldende Regn drænger ikke i den Græd Sæden til at spire og vege, som den Regn, der falder fra Taarer, bringer Gudsrigtighedens End til at komme op og blomstre. Den øjne Sjælen, adskiller Sædet, giver Hærommens Spise hurtig Fremgang

Dersor er det ogsaa nødvendigt at skære en dyb Ture. Ogsaa der til formanter Propheten, naar han siger: "Psøier Edet nyt Land, saar ikke ved Tornet." Ligesom altsaa den, der sætter Bliven i, bryder Jordens op nedenfra og der ved bereder Sædkornene en filer Bevarelse, saa at de ikke ejter at være udstræbte ligge nøgne paa Overfladen, men kommer ned i selve Jordens Skjæb og nedskærer sine Rødder i Sæderne, saaledes maa ogsaa vi nødvendigt gjøre og benytte Trængselen som en Blæv til at bryde Hjertets Dyb op.

Dertil formanter ogsaa en anden Prophet, naar han siger: "Sønderriver eders Hjarter, ikke eders Klæder." Lad os altsaa sønderrive vores Hjarter, for at vi, hvis der er nogen ond Art og nogen brægerst Tanke i os, kan rive den ud med Roben og berede rent Land for Gudsrigtighedens Sædelorn. Thi deriom vi ikke nu psøier nyt Land, der som vi ikke nu saar, der som vi ikke nu græder, da Trængsel og Faste er forhaanden, hvorledes vil vi da ellers komme til Sønderhuselse? Naar der er No og Bellevnet? Nei, det er umuligt. No og Bellevnet plejer at høre til Besindighed. Trængsel derimod søger til Flid og vender det udad flagrende og ejter mange Ting hørende Sind hen til sig selv.

Lad os altsaz ikke sørge over denne Ulykke, men endog ikke Gud for den; thi Trængselen bringer stor Binding. Ogsaa Landmanden ønsker, naar han har udstrædt de med megen Mæle samlede Sædelorn, at der maa komme Regn, og naar den Ulyndige ser alt det, som ellers, formidrer han sig og siger maaest ved sig selv: " hvad er det, dette Menneske foretager sig? Han udstrædt Samlede, og ikke ellers udstrædt det, men blander det endog meget omhyggelig med Jord, saa det ikke lejlighedsvis kan samles, og han blander det ikke alene med Jord, men ønsker endog, at der maa komme et rigeligt Regn, saa at alt det, som han udstræder, raudner og bliver til Lynd;" og han bliver forvirret, naar han ser Torden at bryde lass og Lyn at fare ned. Men ikke saaledes Landmanden; han er ivertmod glad os i rydesuld, naar han ser Uveiret; thi han ser ikke hen til det Mærværende, men venter paa det Tilkomende, han ser ikke hen til Tordenen, men beregner Regnen, ikke til de raadnede Sædelorn, men til de sjæggede Ly, ikke til det uvedsigelige Regn, men til Tærstepladsens sjære Støv. Saaledes vil ogsaa vi ikke se hen til nærværende Trængsel og Besiddelse, men til det ellers udspændende Gavn, den deraf fremkommende Frugt. Lad os vente paa Tærstepladsens Regn. Et vi vægne, vil vi kunne indhøste megen Frugt af denne Tid og ydme vor Hjertes Forraadskammer dermed, et vi vægne, vil vi ei alene ikke lide noget Ondt af denne Trængsel, men endo, også tusindfold Gode af den; men et vi tøjendige, vil ogsaa dens Hjerneljyre os i Jordcærvelse; thi den Nag, somme har Skade af begge Dele, men den, som bruger Omtanke i sit Blad, har Ryte af dem. Og ligesom Guldet, om det end længe ligger i Vand, dog viser din ejendommelige Sjænhed og, når det læses i Smelteovnen, bliver endnu mere glimrende, Ler derimod og Græs, naar det samles sammen med Vand, oplosses og raudner, og naar det kommer nær til Flid, forhærdes og opdrænder, saaledes ogsaa den Metjardige og Synoderen. Den Etat, om han end nyder No, beholden dog sin Glæds, ligesom

det af Vand bestykkede Guld, og kommer han i Prøvelse, bliver han endnu mere glimrende, ligesom det af Ilben prøvede Guld, den anden derimod, hvis han lever i No, oplosses og raudner ligesom Græs og Ler, naar det kommer i Vand, og lidet han Prøvelse, forbrændes og ødelægges han, ligesom Græs og Ler af Ilben.

Chrysostomus.

Til Skatteydere!

De som har Stat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Statten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vindet lidt ved at betale i Januar og Februar og tæller ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar, som i de to foregående, betale Statten for vores Venner i Østen, som sender os 35 Cents for hver Bot og en nysaglig Beskrivelse af Vo's, Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da ejer dem betalbare i Tacoma — ikke Parkland, thi Parkland er ikke endnu Money Order Office.

Et der nogen, som har sendt os Pengene for Stat for forrige Aar og ikke har fået Kvittering, saa bedes Saabanne at lade og vide det, saa stat Ennen blive rettet. Vi har ofte fejlslagte Opgaver.

Brevene kør abresses til:

Pacific Luther. University, Parkland, Pierce Co., Wash.

T. Larsen, Kasj.

Betalt for Herold.

Jens Svindt, Roy, Wash., P. O. Sleite, Marchster, Nils Samuelson, Hartland, N. & Johnson, Carl A. Berle, Albert Bea, Minn., Lars Petersen, C. F. Jacobson, Knut Olson, Mrs. Thornbjørn Olson, Ole Benson, Gundersen, Chas. Benson, Mrs. B. Hogenson, Manitowoc, Mrs. J. Gordon, Mt. Horel, Wis., Rev. N. Amlund, Miss Maria Sivesind, Storh City, Ia, F. M. Trosgård, Harmony Minn., Ole Roti, Carlson, S. Dahl, Miss Anna O. Gnæstvedt, Bellevue, Minn., Krier Olsen, Enterprise, Ore., Ole Jensen, Anton Jensen, Dalton, N. Dahl, Aune, Olson, Petrine Barson, Denver, Colo., Rev. Jacob Tanner, Storh City, Ia, Thomas Thompson, Jersey City, Tilla Petersen, Westwood, N. J. hver 50 Cents, Salve c o J. Parker, West Burlington, N. Y. 15 Cts., Engl. Law, Sitoerton, Ore., Dr. N. Højhelle, Roland, Ia, Dr. T. Jensen, Spring Grove, Minn., Rev. O. G. Justam, Wissicot, Wis., Capt. M. Olson, East Oakland, Cal., S. O. Hegge, Dell Rapids, Torkel F. Jossé, W. B. J. S. Dahl, Clara Kinstad, La Crosse, Wis., C. O. Bræger, Borland, N. D., hver \$1. Oscar E. Benzon, Picton, Ia, \$1.50

Gidrag til Pacific Lutheran University.
E. J. Goenzer, Portland, N. Dal, \$5. Barkland, Wash. 30. Dec. 1895.
T. Larsen, Kasjerer.

Med Tal modtaget fra Pastor Bicktan og Mr. Jensen, Guelala samt fra A. H. Lange, San Francisco, Cal., en

Box indeholdende: 1 Sea Gall, 1 Squirrel, en stor Del Koraller, Konkylier og andre Marieteter for et Museum, som kan ses grundet her ved Stolen.

T. C. Sætra.

"Saa! Herren er vorte!" sagde en bedenst Slave til sin kristne Met-Slave, "nu vil vi slutte med Arbeit og gøre os tilsgodel" — "Min er endnu her," svarede den kristne, "Fra Himmelten kommer han herved. Saa vil jeg da blive ved med mit arbeide."

Tøs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herold" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saa som belønning et Aars fri Undervisning ved Stolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Stolen.

Man mærker sig dette, at her er fun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers kostet \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales førstlist.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, må auldt ud benyttes inden 1. Januar af Stolen aaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutte og Børn til at gavne både sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saabanne, som ikke selv kan besøge Stolen. Disse kan sælge eller tjænde de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3de Januar 1896 og slutter den 31de Mars. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literatur, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutte og Børn modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbeide med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

Før Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, saa Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales førstlist. Børrelse kostet ca 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Vegetabilien en Dollar Terminen.

I Barneskolen gives Undervisning i Religion og Morst jaavelsom i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35cts, Børrelse 10cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Vegetabilien 1 Doll. Uret. I Regel betales for hele Terminen forsludsvis.

Anbefalinger om Oplægelse inden des nærmest muligt til Rev. O. Grønsberg Barkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

i "Teten" med et stort Lager af Herrelæder bestaaende af
de nyeste og moderneste

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

J Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde
og vakte Mønstre.

Inet Praeri, ingen falsle Paastaaelser, intet Humbugsalg.
Vore Varer er af de bedste, som kan erhobdes for
Penge og fjsbes for Kontant.

Rom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer
til Priser, som er rædt at sjælle Øpmæltshed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.

1309 Pacific Avenue.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Skandinavisk
APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske
Familie-
Mediciner

Aaben Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit	Slindbind	9x6—\$2.75
		9x6—\$3.00
Lommebibler	med Omslug	\$1.60
	uden	\$1.35
Nye Testamente		\$0.75
Synodens Salmebøger		\$0.65
Landsdæd med eller uden Text i stort Udvælg fra 50€ til \$1.30.		
Førstjellige Bøger af Pastor Junde pr. Stt. 75€.		
Synodens Bibelhistorie 25€. Hørflating 25€. Rate 15..		
Villid A. V. C. 15€.		
Tacoma Tidende	Tacoma, Wn.	

En upperlig Anledning for en hel
Kolonie.

Flere Harme er til Salgs paa meget rimelige Villaaar-
tomtræt 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbane-
station. Der er 1200 Acres, som kan fjsbes under et eller
i mindre Stykker efter Kjøbernes Døse.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improve-
ments" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller
80 Acres.

En Del af Landet er tæret ned og er en Del er
opdyret Lavland god Stand for al Slags Udsling. 23
Acres er plantet med Humle.

Landet er vel slættet, for Kreaturavl, og et Meieri
kaninde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhus, med Tørstehus
og Humle Høpresse Humlebøsse og en Del andree Nedsta-

Gor videre Anmodning henvende man sig til Glædelig
Udgivere: Ruth. Univ. Association, Parkland, Wash.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash.

Kan træffes daglig i Hr. Fønsgårds
Block i Nørheden af Universitetet.

Send efter dem.

Bereninger fra den Norske Syno-
des fire Dijititsmøder er nu klar fert-
dig. De indeholder mange gode Sa-
gee af stor Vigtighed for enhver, der
har Hjerte for det sirkelige Arbeide.
Først og fremst findes der lærerige og
opmuntrende Væreforhandlinger, der
næst Indberetninger og Raadslagin-
ger om de større praktiske Gjøremaal i
vojt Samfund. Alle fire Bereninger
inbundne i Papirblad kostet blot 65
cents.

Send efter dem til "Lutheran Pub-
lishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Lundefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery
and Coffee Parlors.

R. Knabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

A. H. Bell

Alle Slags Smede- og

Træarbeide.

Gesteskoning i Sædeleshed.

Alt for rimelig Betaling.

Brookdale, Wash.

H. V. ROBERTS,

Tandlæge.

Crown and Bridge Work a Specialty
Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Montortid 11—12. 2—4. 7—8.

Søndag 12—1.

Fred L. Larne.

"The Adjuster."

Guldsmid og Juveler.

Et stort og udmarket Udvælg af
Juveler, sold og plated Sølvjager og
oplæste Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.
Tacoma Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. - - - - - Tacoma, Wash.

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware,
og general Groceries, o. s. v.
Guldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
and Glass.

Estimates Given on Papering and
Glazing.

We Carry a Full Line of Wall
Paper and Room Mouldings,
Gash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson,

President.

G. Steinbach,

Vice President.

O. G. Knatvold,

Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsætninger.
Kjøber og sæller Bexler paa alle ledende Byer i de
Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders"
paa alle Postaabnerier i Norge, Sverige, Danmark og
Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Damp-
fiks Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af
The Pacific Lutheran
University
Association . . .

Udkommer hver Uge
og først forstudvis
50 CTS. PER AAR.

Subscribershaaf for 5 be-
talte Exemplarer det åle frit.

Alt, som vedkommer Bladets Reda-
tion, sendes til Rev. N. Christen-
sen—Betaling for Bladet, Bestillin-
ger osv. sendes til Rev. T. Larsen
Parkland, Pierce County,
Washington.

Subscribershaaf for 5 be-
talte Exemplarer det åle frit.

METROPOLITAN ::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Aaben daglig fra kl. 10. til 3.
Gordag fra kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000.
D. J. Caesar. President.
C. W. Guos. Vice President.
O. G. Selvig. Cashier
J. D. Vanderbilt. Ass't Cashier
Directors.

Dommer G. G. Stiles, G. W. Gringo, G. W. Anderson
G. G. Holmes, Theo. Hoerner, Geo. D.
Gaton, P. P. Caesar, C. W. Guos,
J. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneders, 1ste Januar og
1ste Juli. Pengene udlanaes paa længere Tid som paa
maanedlige Betalingsvilkår. Anvisninger paa alle Steder
i Europa. De standinaviske og det tynde Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as
second class matter. Dec. 26th 1894.